

Sygn. akt IV Ka 142/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 kwietnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:	SSO Mariusz Górski
Protokolant:	Ewa Ślemp

po rozpoznaniu w dniu 5 kwietnia 2017 r.

sprawy **A. J.z domu M.**

córki **M. i J. z domu B.**

urodzonej (...) w **B.**

obwinionej z art. 86 § 2 kw

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę obwinionej

od wyroku Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie

z dnia 9 stycznia 2017 r. sygnatura akt II W 460/16

I. uchyła zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. **W. Z.** z Kancelarii Adwokackiej w **B.** 516,60 złotych tytułem kosztów nie opłaconej pomocy prawnej udzielonej obwinionej z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

Sygn.akt IV Ka 142/17

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem **A.J.** uznana została za winną tego, że:

w dniu 18.12.2015 r. około godziny 16:25 na ulicy (...) w **D.** będąc w stanie nietrzeźwości (1,7 promila) nie upewniając się, weszła na przejście dla pieszych tuż przed jadący pojazd marki **F.** (...) o nr rej. (...) kierowany przez **D. K.** czym doprowadziła do zdarzenia drogowego oraz stworzenia zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym, to jest za winną popełnienia czynu z art. 86§2 kw i za to na podstawie tego przepisu przy zastosowaniu art. 41 kw poprzestano na pouczeniu obwinionej o konieczności przestrzegania zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym.

Wyrok powyższy zaskarżył obrońca obwinionej zarzucając (jak można wnioskować z treści uzasadnienia apelacji) obrazę przepisów postępowania poprzez zaniechanie przeprowadzenia dowodu z zeznań postronnych świadków zdarzenia, co doprowadziło w efekcie do błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia.

Tym samym apelujący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego jej rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył:

Apelacja zasługuje na uwzględnienie.

I tak, mając na względzie wyłącznie dowodu przeprowadzone przez Sąd I instancji, a w szczególności zeznania D. K. i K. K., w powiązaniu z faktem niezaprzeczalnej nietrzeźwości obwinionej w chwili zdarzenia można by w istocie wprowadzić wniosek iż jest ona winną zdarzenia drogowego jakie miało miejsce 18 grudnia 2015 r.

Zdumienie budzić musi jednak fakt, że oskarżyciel publiczny składając wniosek o ukaranie A.J.wskazał jako osoby które należy przesłuchać w postępowaniu jurysdykcyjnym wyłącznie pokrzywdzonych oraz funkcjonariuszy policji, którzy przeprowadzali interwencję w miejscu zdarzenia.

Jeszcze większe zdumienie musi budzić fakt, że na tych dowodach poprzestał Sąd I instancji uznając sprawstwo i zawinienie obwinionej, skoro w postępowaniu przygotowawczym przesłuchano w charakterze świadków jeszcze inne dwie osoby, a to I. C. (k.26) oraz Ł. W. (k.32). Byli oni bezpośrednimi świadkami incydentu drogowego, a przy tym są to osoby całkowicie obce tak dla A.J.jak i pokrzywdzonych.

Z uwagi na powyższe wyrok Sadu I instancji należy uznać za przedwczesny. Nie można bowiem wykluczyć, że istotnie obwiniona jest sprawczynią wykroczenia z art. 86§2 kw, ale i nie można obecnie wykluczyć wniosku przeciwnego.

Tym samym przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejo nowy win ien szczegółowo przesłuchać wskazane wyżej osoby, a o ile zajdzie potrzeba dokonać niezbędnych konfrontacji i dopiero całość dostępnego materiału dowodowego będzie pozwalała na wydanie prawidłowego orzeczenia.

Z uwagi na powyższe zdecydowano jak w wyroku.